

DRAG RACING-SÆSONEN 2011:

REGN OG EM-GULD

Tekst: Jens Olaf Hersom Fotos: Claus Petersen

Regn og fremragende resultater. Sådan kan drag racing-sæsonen 2011 beskrives helt kortfattet. Alligevel er der grund til at putte et par ord mere på 2011-sæsonen; lad os starte med det positive.

Et europæisk mesterskab til Jesper Thiel i Pro Stock Bike overstråler de andre fremragende præstationer. Som man kunne læse i det seneste nummer af Motorbladet var Jespers mesterskab allerede hjemme inden finalerne på Santa Pod-banen i England.

Her måtte Jesper for første gang i sæsonen også se sig slået i de afdelinger, hvor der blev kørt eliminering, men måske var det også svært at sætte sig op til det helt store, når der ikke kunne pilles ved mesterskabet.

Flot er det også af Rasmus Olesen, der blev nummer fire i samme klasse i sin debut-sæson i Pro Stock Bike. Begge kører i det ungarsk-ejede Sovereign Team, og begge viste flaget ved det sidste løb på dansk grund, Mosten Race Day, hvor Rasmus sejrede hårfint foran Jesper. De deltog i Super Twin Top Gas-klassen, der kørte deres sidste EM-afdeling på banen i Mosten.

Jens Højen blev toer i kampen om EM i Funny Bike, kun slået af den suveræne veteran fra Sverige Richard Gustavsson. Flot af Jens, der ikke har et stort professionelt team bag sig.

HØJEN VICEEUROPAMESTER

Ved Mosten Race Day fik en anden dansker, Jens Højen, også vist flaget og demonstreret, at hans placering som nummer to i EM-serien i Funny Bike ikke er nogen tilfældighed. Jens har rigtig fået fart i cyk-

len i år og blev da også en suveræn vinder i Open Drag, som klassen hed under Mosten Race Day.

Allersidst på sæsonen har Claus "Speedy" Christiansen vundet og sat uofficiel verdensrekord i Pro Twin Bike under Malmø Winternationals med tiden 5,429. "Speedys" søn Marcus, som er et stort talent, puster farmand i nakken med en tid på 5,435, i øvrigt sat under Mosten Race Day.

Klaus "Speedy" Christiansen, Rødovre, satte uofficiel verdensrekord på 1/8 mile i Pro Twin Bike. Her er han i aktion under Mosten Race Day, hvor han vandt foran sønnen Marcus Christiansen.

Det negative i sæsonen har utvivlsomt været vejret, som satte sit præg på flere af de seks DM-afdelinger, der blev kørt. To af afdelingerne blev kørt på banen i Malmø, og begge gange viste vejret sig fra den absolut værste side. Kun ved løbet først i juli lykkedes det i løbet af tre dage at få afviklet hele løbet.

Heller ikke ved de tre afdelinger af DM, der skulle afvikles i lufthavnen i Thisted, var der held med vejret. En kvalifikationsrunde blev det til, inden kørere og officials måtte pakke sammen.

DANMARKSMESTRENE

Alligevel lykkedes det at finde Danmarks-mestre i fire klasser, nemlig: Mikkel Jensen i Junior Drag Bike, Tanja Stage i Street Bike, Per Laursen i Super Gas Bike, Per Emborg i Super Competition Bike.

Rasmus Olesen blev nummer fire ved EM i Pro Stock Bike i den første sæson, han kører med. Burn out under Mosten Race Day.

Per Emborg genvandt altså sit mesterskab fra 2010, mens de øvrige var nye mestre. Der var i øvrigt spænding om mesterskaberne lige til den sidste afdeling i august i Thisted.

Super Street Bike blev ikke afviklet som Dansk Mesterskab men som cup, idet der kun var deltagere til at køre to afdelinger i henholdsvis Malmø og Mosten. Sidstnævnte blev kørt som sprint. Mogens Lund vandt cuppen.

MANGEL PÅ BANER

Der er efterhånden mange kørere, der gerne vil køre i Super Street-klassen. Problemet er imidlertid, at vi fortsat mangler permanente baner i Danmark, baner hvor det er muligt at præparere. Banen i Malmø, der er en permanent 1/8 - mile bane, er præpareret, men efter de svenske regler må der ikke køres med lattergas på motorcykler i Sverige, hvilket afholder mange danske kørere fra at deltage i klassen under løb i Malmø. Den problematik er måske værd at tage op med svenskerne, når der næste gang er nordisk møde, for Super Street-klassen ser internationalt ud til at have en fremtid.

Dragracing Club Denmark, der arrangerer DM, har set flere nye kørere i år, men skal der holdes fast på dem og engageres flere nye i sporten, er en permanent bane stadig øverst på ønskesedlen og stadig det, som DMU sammen med klubben må arbejde målrettet på.